

Arrest

nr. 196 836 van 19 december 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LECOMPTE
Brusselsesteenweg 55/A
9090 MELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 september 2017 met refertenummer 71844.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 oktober 2017.

Gelet op de beschikking van 20 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. LECOMPTE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidige tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest omdat geen geloof gehecht wordt aan zijn verklaarde tewerkstelling bij de taliban, zijn desertie uit haar rangen en zijn daaruit voortvloeiende vrees om vervolgd te worden door zowel de taliban als de Afghaanse overheid. Tevens wordt geoordeeld dat verzoeker, gelet op zijn gebrekkige kennis omtrent zijn regio van herkomst, niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit het district Khogyani, provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn huidige tweede asielaanvraag volhardt in zijn beweerde herkomst uit het district Khogyani, provincie Nangarhar en in de problemen die hij zou hebben gekend met de taliban.

Ter ondersteuning van zijn huidige asielaanvraag legt verzoeker de volgende documenten neer: de 'taskara' van zijn broer, de 'taskara' van zijn oom en diens zoon, een bewijs dat zijn vader betrokken was bij een bombardement, documenten aangaande zijn inschrijving bij de politie, een ontvangstbewijs van TNT en een brief van zijn advocaat.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden problemen met de taliban en de Afghaanse autoriteiten en

van zijn beweringen inzake zijn verblijf in Afghanistan, en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend.

5.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Hij beperkt zich immers louter tot het volharden in zijn asielrelaas en in de bewijswaarde van de door hem bijgebrachte documenten. Dergelijk verweer is echter niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te ontkrachten.

Zo verzoeker opwerpt dat het CGVS niet dient uit te gaan van de eerdere beslissing maar zich, rekening houdende met de nieuwe elementen, de vraag diende te stellen of zij wel dezelfde beslissing zou genomen hebben, wijst de Raad er op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorige asielaanvraag. Dat deze in het nadeel van verzoeker spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

5.2. Verder wijst de Raad er op dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Khogyani, provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat een terugkeerbesluit leidt tot een direct of indirect refoulement.

6. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep

gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 12 oktober 2017, voert verzoekende partij aan dat de ongeloofwaardigheid van haar relaas en de vervolgingsfeiten, vastgesteld in de eerste asielaanvraag, wordt hersteld door de stukken die zij thans heeft neergelegd en die het overlijden bewijst van haar familieleden. Verzoekende partij wijst er nog op dat haar afkomst niet wordt betwist.

Waar verzoekende partij aanvoert dat de ongeloofwaardigheid van haar relaas en de vervolgingsfeiten, vastgesteld in de eerste asielaanvraag, wordt hersteld door de stukken die zij thans heeft neergelegd en die het overlijden bewijst van haar familieleden, wijst de Raad naar de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal terecht het volgende heeft vastgesteld: *“Wat betreft de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, namelijk uw tewerkstelling en desertie bij de Taliban, evenals de hieruit voortvloeiende problemen met de Taliban en de overheid, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Bovendien stelt u dat uw oom gedood werd maar geeft u niet aan door wie of in welke omstandigheden dit gebeurde. Over uw broer verklaart u dan weer dat hij ontvoerd en vermoord werd door de Taliban. Het is echter opmerkelijk dat zowel uw oom als uw broer net na het tweede interview op het CGVS om het leven zijn gekomen. Indien u werkelijk deserteerde bij de Taliban, is het immers weinig waarschijnlijk dat zij dermate lang zouden wachten om enige wraak te nemen. Daarenboven legt u geen enkel concreet bewijs neer wat betreft deze overlijdens, blijft u zeer summier over de omstandigheden waarin uw broer en oom om het leven werden gebracht, en koppelt u dit aan uw problemen met de Taliban die echter reeds ongeloofwaardig werden bevonden (zie vragenlijst meervoudige aanvraag, DVZ, 13 april 2017).*

Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan reeds een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van die aard om de eerdere beoordeling van ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas te beïnvloeden. Daarnaast kunnen de taskara's of Afghaanse identiteitsbewijzen van uw broer, oom en neef onmogelijk uw eigen identiteit en herkomst bevestigen, daar zij louter betrekking hebben op andere personen met wie uw familieband geenszins geverifieerd kan worden. Het bewijs dat uw vader betrokken was bij een aanslag betreft slechts een kopie van handgeschreven brief die door eender wie, eender wanneer en om eender welke reden kan opgesteld zijn, en kan evenmin uitsluitel bieden wat betreft de authenticiteit van deze gebeurtenis. Bovendien staat in dit document enkel dat uw vader terwijl hij samen met zes andere in een auto zat betrokken raakte in een explosie, maar blijkt noch uit deze brief (zie vertaling door tolk in notities verklaring meervoudige asielaanvraag) noch uit uw verklaringen dat uw vader een specifiek doelwit was in deze aanslag, laat staan om welke reden hij een doelwit zou geweest zijn en wat dit verder met uw persoonlijke vrees te maken heeft. Voorts is het op zijn minst verwonderlijk dat u nog documenten neerlegt waarmee u wil aantonen dat u zich wilde inschrijven bij de politie, daar u eerder tijdens uw asielprocedure, het zij tijdens uw eerste gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, het zij tijdens de twee gehoren die u gehad heeft op het CGVS, nooit melding heeft gemaakt van het feit dat u zich bij de politie wilde aansluiten. Dat u hier nu plots mee op de proppen komt in het kader van uw tweede asielaanvraag, ondermijnt nogmaals op ernstige wijze uw algehele geloofwaardigheid. Daarbij is het hoe dan ook bijzonder weinig geloofwaardig dat u zich als voormalig Talibanlid zou willen aansluiten bij de politie, hiermee eigenlijk alleen maar riskerend om de Taliban nog een extra reden te geven om u te vervolgen bovenop uw desertie. Het ontvangstbewijs van TNT dat u voorlegt toont louter aan dat u post ontvangen hebt van een zekere W.(...) K.(...) die beweert woonachtig te zijn in het dorp Gandomak (district Sherzad), maar zegt niets over uw eigen identiteit, herkomst en verblijfsplaatsen die u in en/of

buiten Afghanistan gekend heeft. De brief van uw advocaat vermeldt dat u "vele" documenten heeft die uw afkomst en bloedband met verschillende familieleden die hier in België woonachtig zijn en erkend werden aantonen, hetgeen echter niet blijkt uit de documenten die u heeft neergelegd. Zoals reeds aangegeven kunnen taskara's onmogelijk de bloedband tussen personen aantonen, en is de graad van corruptie in Afghanistan dermate hoog dat zelfs de loutere informatie die op deze taskara's vermeldt staat nooit voor zeker kan genomen worden. Bovendien kunnen erkenningen van willekeurige 'familieleden' nooit automatisch tot een toekenning van de vluchtelingenstatus leiden en dient elk asiëldossier afzonderlijk onderzocht te worden. Daarnaast spreekt uw advocaat nog over een uitgebreid fotodossier, hetgeen u echter vreemd genoeg niet heeft voorgelegd bij het indienen van uw tweede asielaanvraag. Een ander "uitgebreid dossier" waaruit blijkt dat uw vader het slachtoffer is geworden van een aanslag werd evenmin teruggevonden, tenzij hiermee naar de handgeschreven brief (die eerder reeds besproken werd, zie supra) verwezen wordt. Voorts verklaart uw advocaat dat deze elementen uw verblijf in Afghanistan en uw familierelaties met politiemensen aantonen. Nochtans heeft u zelf nooit ergens aangegeven dat u familieleden hebt die actief zijn bij de politie, en kunnen de loutere beroepsactiviteiten van zogenaamde familieleden overigens geen automatische toekenning van een beschermingsstatus verantwoorden. Tot slot geeft uw advocaat aan dat u verschillende identiteitsgegevens wenst te communiceren van mensen die in België erkend werden en/of familiebanden hebben (al is het hierbij niet duidelijk met wie zij deze banden hebben), of kunnen bevestigen dat u recent uit Nangarhar afkomstig bent. Er werden echter geen van dergelijke gegevens aangetroffen in het dossier van uw tweede asielaanvraag, en daarenboven volstaan de blote verklaringen van derden absoluut niet om enig geloof te kunnen hechten aan de door u voorgehouden regio van origine of recente verblijfplaatsen. Het is immers aan de asielzoeker zelf om consistente en geloofwaardige verklaringen af te leggen omtrent zijn identiteit, herkomst, leefwereld, reisweg en verblijfplaatsen voor zijn komst naar België, zodat de nood aan bescherming correct en individueel kan beoordeeld worden, een plicht waaraan u tot op heden echter nog steeds verzaakt." Verzoekende partij weerlegt noch ontkracht deze vaststellingen. Gelet op voorgaande vaststellingen kan de Raad bijgevolg verzoekende partij niet volgen waar zij stelt dat de ongeloofwaardigheid van haar relaas en de vervolgingsfeiten, vastgesteld in de eerste asielaanvraag, wordt hersteld door de stukken die zij thans heeft neergelegd en die het overlijden bewijst van haar familieleden.

Waar verzoekende partij stelt dat haar afkomst niet wordt betwist, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar als volgt wordt gesteld: "5.2. Verder wijst de Raad er op dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Khogyani, provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat een terugkeerbesluit leidt tot een direct of indirect refoulement."

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS